

Sagen imidlertid i mine Øjne en anden. Jeg er vis paa, at — som et æret Medlem, der plejer at tale Friskolens Sag, men som ikke har kunnet være til Stede i Dag, har udtalt — Forældre, som have Lyst til selv at undervise deres Børn, kunne gøre det bedre end nogen anden. De have nemlig den Betingelse, som Venstre ved alt sit Arbejde paa Skoleloven ikke har kunnet skaffe til Veje saa meget, som det var ønskeligt, at det bliver troet af Børnene, at de staa i venligt Forhold til dem. Det er jo dernæst ikke Meningen, at Friskolerne skulle stilles saa regelløst, at man ikke har Tilsyn med dem, baade med Hensyn til Maaden, hvorpaa der undervises, og Lokalerne, hvori der undervises. De falde jo i Virkeligheden ind under det samme Tilsyn som den almindelige Folkeskole.

Dermed har jeg i alt væsentligt udtalt, hvad jeg ønskede at udtale. Jeg skal endnu kun fremdrage en enkelt Bemærkning af den højtærede Minister. Han begyndte, da han forelagde Lovforslaget, sin Tale med en Ros over Landstinget for den overordentlige Imødekommen, det hidtil havde vist, og han sluttede med at sige, at han var sig bevidst, at det var en betydelig Fordring, som han nu paa ny stillede til Flertallet i dette Ting. Jeg har nu nævnt disse Ting, og jeg kan ikke indse, at det er en betydelig Fordring, den ærede Minister stiller til dette Ting ved at forøge Skolekommissionerne med to Medlemmer, som ogsaa skulle vælges af Sogneraadene, og ved at lade dem beholde deres Indstillingsret blot med den Forskel, at man søger at værne mod alt for mange administrative Forklaringer og Fortolkninger. Det synes jeg ikke er overmaade stort. Der er endnu et enkelt Punkt, hvor den højtærede Minister gør Højre en Indrømmelse, nemlig Lønningerne til Overlærerne i Byerne. Det drejer sig, hvis Landstinget faar sin Vilje, om en Merudgift for Staten af 8,000 Kr. Det skal jeg ikke udtale mig om. Der kan være enkelte andre Punkter, men heller ikke dem skal jeg røre ved, fordi jeg tror, de ville faa mindre Betydning. Men jeg kan ikke indrømme, at det er betydelige Fordringer, som ved dette Forslag stilles til Landstingets Flertal. Jeg skal slutte med at sige, at jeg selvfølgelig ønsker, at den højtærede Ministers Haab om, at „Landets bedste Mænd“, hvormed han jo betegnede særlig Landstingets Flertal, ville vise sig imødekommende, maa gaa i Opfyldelse. Jeg fik det Indtryk af det ærede 2det kongevalgte Medlems Udtalelser, at det

dog har virket lidt, og jeg skal udtale Ønsket om, at det maa virke videre, saaledes at vi i Aar maa faa et Resultat af de lange Forhandlinger om denne Sag, som er af saa stor Vigtighed.

Sørensen-Egaa: Det ærede 2det kongevalgte Medlem (Goos) udtalte, at efter den Maade, hvorpaa Skoleloven er bleven behandlet her i Landstinget i Marts, havde man ikke ventet, at denne Sag vilde være kommen frem i en nær Fremtid. Det er sikkert gaaet en Del Medlemmer, som det er gaaet mig, at de ere blevne glædelig overraskede, da de saa, at den højtærede Kultusminister paa ny fremlagde Forslaget her i Tinget. Hvorledes vi end se paa Skolesagen, ere vi den højtærede Minister Tak skyldige, fordi han saa hurtig har draget denne Sag frem igen. Hvor vidt man vil komme med Sagens Fremme, vil jo bero paa forskellige Forhold, navnlig hvor imødekommende man kan være over for hinanden. De to Punkter, Forhøjelsen af Lønningstillæggene til Lærerne og et Stats-tilskud til Kommunerne, er der jo ikke nogen væsentlig Uenighed om, og det er dog Hovedpunkterne. Med Hensyn til de Stridspunkter, som ere nævnte, lader det til, at der mulig kan udvises en Del Imødekommen. Den højtærede Minister har jo med Hensyn til Kaldelsesparagraffen indrømmet, at den ikke skulde være det skilende, og han henvendte sig jo til sine Meningsfæller her i det høje Ting og bad dem om at støtte Forslaget herom. Vi der ønske Undervisningen i Folkeskolen forbedret, ville alle gerne være med til at støtte Lovforslagets Fremme, saaledes at det virkelig kan blive til Lov. Der sidder jo omkring i Landet en hel Del Lærere, som med Længsel imødesee dette Lovforslags Gennemførelse, og som ønske, at det snart skulde blive fremmet saaledes, at de Forhaabninger, som de i en lang Aarrække have gjort sig, maatte blive tilfredsstillende. Med Hensyn til Lærernes Stilling har det jo stor Betydning, at de kunne leve under nogenlunde gode økonomiske Kaar. Er der nogen Gerning, der kræver Udholdenhed, er det Lærernes; de maa med Ihærdighed tage fat paa deres Arbejde den ene Dag efter den anden, og for at det kan ske med Liv og Lyst, tilsigter Lovforslaget jo at give dem nogenlunde gode økonomiske Vilkaar.

Naar det ærede 2det kongevalgte Medlem (Goos) udtalte, at Bestemmelsen om Friskolen ikke rigtig har sin Plads paa dette Forslag, forekommer det mig, at